உ

சிவமயம்.

பஞ்சீகரண

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை சூளை,

பரப்பிரம முத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௪ ௵.

உ

சிவமயம்

பஞ்சீகரண

வேதாந்த சித்தாந்தம.

குருவணக்கம்

ஸ்ரீசற்குருவே நம.

சுலோகம்.

பரமானந்தம் பரமசுகதம
கேவலம ஞான மூர்த்திம
த்வந்தாதீதம் ககன சதுர்சசியம்
தத்வமசியாதி லட்சியம். க

ஏகம் நித்தியம் விமலம் மசலம
சர்வதா சாட்சி பூதம்
பாவாதீதம் திரிகுண ரகிதம்
ஸ்ரீசற் குருந்தம் நமாமி. ௨

தியானமூலம் குரோர் மூர்தயம்
பூசாமூலம் குரோர்பதம
மந்த்ரமூலம் குரோர்வாக்கியம்
முக்திமூலம் குரோர்கிர்ப ௩

குருப்ரம்மம் குரோர் விஷ்ணு
குருதேவதா மஹேஸ்வர
குருசாட்சாத் பரப்ரமம்
தஸ்மைஸ்ரீ குருவே நம
மன்னாதா ஸ்ரீஜகன்னாதா ஞா
மதகுரு ஸ்ரீஜகத்குரும
மமாத்மா சர்வபூதாத்மா
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநம ரு
சைதன்யம் சாஸ்வதம் சாந்தம்
வியோமாதீதம் நிரஞ்சனம்
நாதபிந்து கலாதீதம
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநம ஞா
பிரம்ம விஷ்ணுஸ்ய ருத்ரஸ்ய
ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவ
வகேகாப்பக தக்கேய
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநம ஸ
சர்வாதமகம் சாவவசயம்
சச்சிதானந்த விக்ரகம்
சர்வாதாரம் சர்வபூரணம்
சதாநாரா யணம்பஜே. அ

குருவேநம.

ராகத்வேஷப் பிரகரணம்.

எந்தராகத்வேஷங்களினாலே சாமானபேரும் ஜன
னமரணதுக்கப் பரம்பரையுடையவர்களாகியிருக்கிறார்

களை அந்த ராகத்வேஷங்களினுடைய ஸ்வரூபங்களை விசாரிப்போமாக

ராகமென்றும்-த்வேஷமென்றும்-காமமென்றும்-குரோதமென்றும்-உலோபமென்றும்-மோகமென்றும்-மதமென்றும்-மாற்சரியமென்றும்-இட்சியமென்றும்-அசூயையென்றும்-டம்பமென்றும்-தர்ப்பமென்றும்-ஆங்காரமென்றும் ஆக-௰௩

இந்தப்பதின்மூன்றுக்கும்-விவரம்

ராகமாவது

பரஸ்திரீ கமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு ராகமென்றுபெயர். இதற்குச்சாட்சி இராவணன்.

த்வேஷமாவது.

தனக்காகாதிலும் அடக்கமாயன்றிருந்தால் அவர்கள் மேல விரோதத்தைவைத்து அதற்குப்பிரதியுபகாரம் பண்ணவேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு த்வேஷமென்று பெயர். இதற்குச்சாட்சி இரணியன்.

காமமாவது

கிரகம்-கிராமம்-க்ஷேத்திரம்-தனம் தானியங்களை எனையேனும் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்குக் காமமென்றுபெயர். இதற்குச்சாட்சி நரகாசுரன்

குரோதமாவது.

தன்பொருளையாராகிலும் அழித்தால அவர்கள் பேரில் கோபித்து விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு குரோதமென்றுபெயர். இதற்குசாட்சி பகாசுரன்.

உலோபமாவது.

தன்பொருளில் யாராகிலும் ஒருகாசுகேட்டால் அரைக்காசு மில்லையென்று விசற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு உலோபமென்றுபெயர். இதற்கு சாட்சி துரியோதனன்.

மோகமாவது.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்மேல் பிரியமாகிய ஆசாபாசங்களைக்கொண்டு விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மோகமென்றுபெயர் -இதற்கு சாட்சி தசரதமகாராஜன்

மதமாவது.

ஐசுவரிய கர்வத்தினாலே கிர்தியா கிர்த்தியந்தெரியாமல் யாரையும் அலட்சியமாக இகழ்வுசெய்து விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மதமென்றுபெயர் இதற்குசாட்சி கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்

மாச்சரியமாது.

யாராகிலும் தன்னிலும் அதிகமாக மேன்மைபெற்றிருந்தால் அதுபொறாமல் விகற்பித்து வருகிறசித்தவிர்த்திக்கு மாச்சரியமென்றபெயர் இதற்குச்சாட்சி [illegible]

இராட்சியமாவது.

தனக்குவந்த துக்கம் அன்னியருக்கும் வராகா தோ என்று விகற்பித்து வருகிறசித்தவிர்த்திக்கு இராட்சியமென்றுபெயர் இதற்குசாட்சி அருச்சுனன்.

அசூயையாவது.

தனக்குவந்தசுகம அன்னியருக்கும் வராகுமோ வென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு அசூயை யென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி பவுண்டரகவாசுதேவன்.

டம்பமாவது.

தான்செய்கின்ற புண்ணியகருமங்களைப் பலரும் பார்த்து பளாயென்று மெச்சிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்குடம்பமென்று பெயர் இதற்குசாட்சி அம்பரீஷன்.

தர்ப்பமாவது.

தானே சுத்தவீரன் தனக்கு யாவரும் நிசரில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு தர்ப்பமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி சதகண்டராவணன்.

அங்காரமாவது.

ஏண்டா என்னை அறியாயோ நீதானோ என்னைச் சிருஷ்டிக்கிறவன் நான்பிடித்தபிடி விடுகிறதுண்டோவென்று

விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு ஆங்காரமென்று
பெயர் இராஜதாமஸ சைதன்யன்

ஆக இந்தப்பரிணாமரூபமான காரியமாகிய விகற்பசத்தி
களாலே இருதயபாவனையுள்ளவரும மகாபராக்கிரமசாலிக
ளாகியும் வரப்பிரசாதிகளாகியுமிருந்தும் ஒவ்வொருகாரி
யத்தினாலே ஒவ்வொருவன் புரமிதாசனத்திராதிக
மோகித்து ராஜ்ய சவு பாக்கியங்களையுமிழந்தபோ னதினாலும
இராஜ்யபதினை ... விசுறபிசதுவரு
ம் இந்தவிதம் ... சருவம பெறறவரிடத
தில் ... இதுகள் விபரீத
த்திருக்கு ... சுவரூபமென்றறிந்து
சற்சகுவாசத்திலே ... குருவால கிருபைசெய்யப்ப
ட்ட ஞானாபாசிய விவேகமென்னுமவாளினாலே இவை
களைச் சின்னபின்னப்படுத்தி அழித்து நிவர்த்திசக்கக
டைதார

இச்சையென்றும் பிரீதியென்றும் சிரத்தையெ
ன்றும் மூன்றுவிதமாகும

இம்மூன்றுக்கும் விவரம்

இச்சையாவது.

பசி—தாகம்—நிமித்தியம்- அன்னபானாதிகள் கொ
ள்ளவேண்டுமென்றும் மலவிசர்ச்சனை ஜலவிசர்ச்சனை ப
ண்ணவேண்டுமென்றும் வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு இ
ச்சையென்றுபெயர்—இதுகளைவந்தபோது தற்காலத்தி
ல்செய்தால் சாங்கடமிருக்கும் அன்றி பாதையாயி

ருக்கும் இதனாலே புண்ணியம்-பாவம்-சுவர்க்கம்- நரகம்-பந்தம்- மோட்சங்களில்லையென்று அறியவேண்டியது.

பக்தியாவது.

வேதாந்த சாஸ்திர சர்வாந்திரியாமியாகிய குருவினிடத்திலே வருகிற பிரீதி விசுவாசத்திற்கு பக்தியென்றுபெயர் அதிசவிசுவாசத்திற்கு சிரத்தையென்றுபெயர் முமூட்சுகள் அவசியம் பக்திசிரத்தைபண்ணவேண்டும் ஏன்பண்ணவேண்டுமென்றால் பூர்வத்தில் கட்டுவாங்கமகாராசன் இந்தபக்திசிரத்தையினாலே இரண்டுநாழிகையிலே மோட்சத்தையடைந்தாரென்று சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறபடி அவசியம் சிரத்தாபக்திகொள்ளவேண்டும் இந்தமூன்றும் மோட்சத்துக்கேதுகளாயிருக்கின்றன.

சாதனசதுஷ்டையசம்பத்தி.

எந்தச்சாதன சதுஷ்டையசம்பத்தினாலேமுமூட்சாளானபேர்கள் மோட்சத்தைஅடைவார்களோ அந்தச்சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியை விசாரிப்போமா சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியாவது நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமென்னும் இகவைராக்கியம் போகவிரா

கமென்றும் சமாதி சட்கசம்பத்தியென்றும் முமுட்சத்
வமென்றும நான்காம் இவைநான்கிற்கும் விவரம.

நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமாவது.

பிரமமேநித்தியம் சமஸ்தநாமரூபமாய்த் தோற்று
கிறதேகேந்திரியா பிரபஞ்சமாகிய ஜகத்து அநித்தியமெ
ன்றறிவதே நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம்.

இகவுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமாவது.

இகத்திலே சிரச்சந்தனதிவனிதாபோகங்களாகிய
வீடு-மாடு-குடும்பம்-தனதானியமுதலாகிய அஷ்டஐசு
வரியத்தினிடத்திலும் பரத்திலோரம்பாமிர்தாதி போ
கங்களிடத்திலும் வந்திபசனமலமூத்திரபுரீட்சிலாதிக
ளிடத்திலும் இச்சையில்லாததுபோலவிடுவதே வைரா
க்கியம் இதுவே இகவுத்தியார்த்தபலபோகவிராகம்.

சமாதிஷட்கசம்பத்தியாவது.

க்ஷமையென்றும்-தமையென்றும்- உபர்த்தியெ
ன்றும்-திதிக்ஷையென்றும்-சிரத்தையென்றும்-சமாதா
னமென்றும் ஆறுகும்.

இவையாறுக்கும்விவரம்.

க்ஷமையாவது மனோநிக்கிரகம்பண்ணுவதே க்ஷ
மை-பாக்கிய இந்திரியவிஷய நிக்கிரகம்பண்ணுவதே
தமை-சகலசங்கையையும்விட்டு குருசேவைபண்ணுவ
தேஉபர்த்தி-சுகதுக்கங்களைச்சகிக்கிறதே - திதிக்ஷை
வேதாந்தசாஸ்திரசர்வர்த்தியாமியாகிய குருவினிடத்
தில் நமது பிரதிவிசுவாசமே-சிரத்தை-புன்போமெ

ணமும் இந்திரியங்களும் எங்குஞ் சிதறிப்போகாமல் பகவந்தியானத்திலே நிறுத்துவதே சமாதானம் இவைகளேஷட்கசம்பத்திகளாம்

முமுக்ஷுத்வமாவது.

தலையிலே நெருப்பு பற்றினவனுக்கும் நாவரட்சி கண்டவனுக்கும் தண்ணீர்க்கரைகண்டாலல்லாமல் மற ருேரிடங்களிலும் மனதுசெல்லாததுபோல் மோட்சம் எப்போதுவரப்போகுதோவென்று அளவற்றவாசையி னாலே ஜீவன்முக்தியடைந்து கிர்தகிர்த்தியனாகிறவனா யில அதிதீவரபுக்தியைக்கொண்டிருப்பதே முமுட்சுக்ஷமாகிய இந்நால்வகைச்சாதனங்களையும் உடையவர்களே மோட்சத்திற்கு அதிகாரிகளாகும்.

குணத்திரையம்

சுலோகம்

·த்யச்யானம் தபோமௌனம் சுருதிதர்மம் கிரிட்சாம்உற்சாகம் நிஸ்தயம் தைரியம் சாத்மீககுணலட்சணம் கர்வக்குரோதணஹாங்காரம்சதிசங்கம்ப்ராமணம் அப்ரியம் டம்பமாற்சரியம் ராச்யகுணலட்சணம் அக்யானமோக நித்ராஸ்பாசாபல்யயம் பக்திஹீனதாபாபிஷ்டப்பாஷாதித்யம் காமஸ்குணலட்சணம்

இவைகளிலே

சாதுரீகம்-உத்தமம், ராஜசமத்திமம் - தாமஸம் ஆத்மவிவேகியானவர்கள் இவைகளோரதம்மிடத்தே வராவொட்டாமல் நிவர்த்திசெய்து சதாகாலமும் சாந்தமிகுத்தணர்ச்சையைப் பெற்றிருக்கக்கடவர்

தத்வத்திரயம்

மூர்க்க துஷ்டரூபாம உச்சம சித்தவாசிதம் பசங்கம் வயசமவாம தீர்க்கதிக சேந்திரயுசவதுபிராந்தம நிகில சகத்ருபம்

இதற்குவிவரம்

கானலினிடத்தில் ஜலப்பிராந்தியும் கிளிஞ்சலினிடத்தில் வெள்ளிப்பிராந்தியும் கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பப்பிராந்தியும் சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரப்பிராந்தியும் எப்படித்தோற்றுகின்றனவோ அப்படிபோல் நிஷ்பிரபஞ்சசொரூபமானவர்-சன்னிதானத்தில் மூலப்பிரகிருதி மகத்துவம் ஆங்காரதத்துவம் பஞ்சதன்மாத்திரைகள் கூடகமு ஸ்தூலாதி-ஜகத்பிராந்தி தோற்றப்படுகின்றன எனதோன்றுகின்றனவென்றால், அதிஷ்டான அஞ்ஞானத்தினாலேதான், இப்படித்தோன்றுகிறபிராந்திக்கு நிவர்த்தி எப்படியென்றால் கானலினிடத்தில் ஜலகாலத்தினையத்திலும், கிளிஞ்சலிடத்தில் வெள்ளிகாலத்தினையத்திலும், கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பகாலத்தினையத்திலும், சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரகாலத்தினையத்தி

னுமளவுபடியில்லையோஅப்படிபோல்அகண்டபரிபூரண அத்வைத ஆனந்தசொரூபமானவர் தன்னிடத்தே அநிர் டான அஞ்ஞானமூலப்பிரகிருதிமகத்துவ அகங்காரத்துவபஞ்சதன்மாத்திரைகள் சூட்மாதி ஸ்தூலாதி ஜகத்காலத்திரயத்திலும் இல்லவேயில்லை யில்லாகப்பிரகாரத்து நிரூபிக்கிறோம.

அஸ்தி-மாமிசம்-நரம்பு-தோல்-உரோமம- ஆகிய இவ்வைந்தும் பிருதிவின்கூறாகும்.

உதிரம் சிறுநீர்-வெயர்வை-மச்சை-சுக்கிலம் ஆகிய இவ்வைந்தும் அப்புவின்கூறாகும்

பசி-தாகம்-நித்திரை-ஆலசியம-சங்கவம் - ஆகிய இவ்வைந்தும் தேயுவின்கூறாகும்

கிடத்தல்-இருத்தல்-நிறுத்தல்-நடத்தல்-ஓடல் ஆகிய இவ்வைந்தும வாயுவின்கூறாகும்

ஆசை வெட்கம-பயம-லச்சை-மோகம்-ஆகிய இவ்வைந்தும ஆகாயத்தின் கூறாகும

ஆக இவ்விருபத்தைந்தும் பலக்கருவிகளாம் பூர்வ ஜென்ம சமஸ்காரமாகிய பிராரத்வஜென்மத்தினாலே பஞ்சபூதாகாரமாக சுக்கிலசுரோணிதத்தினாலுண்டாகிய அன்னமயகோசம் இதுஸ்தூலதேகம்-இதன்மேல்.

அதத்யாசபாவது

சாதி நாமம்-ரூபம்-வர்னம்-குலம-கோத்திரம்-ஆசிரமம்-வேஷம்-பாஷை-ஸ்திரீ-புருஷன்-ஆயசு-கிரியை-விஸ்வன்-வியவாரிகன்-சிதாபாசனான-அபிமானமும்-சாக்கிர-அவஸ்தை-நேத்திரஸ்தானம் யுக்தபோகம்-அகாரமாத்திரை-ரஜஸ்குணமும்-கிரியாசக்தி-ஜீவத்வமும்-மனுஷத்வமும-ஜடகோசமும்-ஜம்பாவவிகாரங்களு இவை முதலாகிய அகங்கர்த்தா-போகத்தவனைக்கும்-அத்யாசகற்பனைகளை ஏற்றிக்கழித்துநின்றது ஸ்தூலதேகம்

ஸ்தூலதேகமென்றறிந்து-அறிவுதன்னாலறியப்பட்ட இந்தஸ்தூலதேகம் தன்னை யறியமாட்டாதாகையால் ஜடம்தானல்ல-இந்தஸ்தூலதேகம்-பஞ்சீகிருதபஞ்சபாபூதங்களினுண்டானது இதனால் வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அக்கரையில்லை-இதுவேதானால் இந்தஸ்தூலதேகம்போனால் தான் போகவேண்டுமே அதுபோகாமையால்தான் போகவில்லை ஆகையால் இந்தஸ்தூலதேகத்துக்குச் சாட்சியாயிருந்தது அறிவாகும்

இனிசூட்சமதேகத்தில்-இருதயங்களிருக்கும்
ஸ்தானகரண விவரம்.

ஆகாசத்திலாகாசம்-ஞாதுரு-ஸ்தானம் (புருவமத்தியம்) ஆகாசத்தில்-வாயு-சமானவாயு-ஸ்தானம் (நாபி) ஆ

காசதில்-தேயு – சுரோத்திரேந்திரியம்– ஸ்தானம் (செவி) ஆகாசத்தில் அப்பு (சப்தத்தன்மாத்திரை) ஆகாசத்தில் பிரிதிவிவாக்கேந்திரியம்-ஸ்தானம் – வாக்கு ஆக இவ்வைந்தும் ஆகாயபஞ்சகிர்த்தி.

வாயுவிடத்தில் ஆகாசம்-மனம்-ஸ்தானம் (கண்டம்) வாயுவிடத்தில்-வாயுவியானவாயு ஸ்தானம் (சர்வாங்கம)வாயுவிடத்தில்-தேயு-துவக்கேந்திரியம் ஸ்தானம் (துவக்கு) வாயுவிடத்தில-அப்பு (பரிசதன்மாத்திரை) வாயுவிடத்தில் பிரிதிவி-பாதேந்திரியம்-ஸ்தானம் (பாதம்) ஆக இவ்வைந்தும் வாயுபஞ்சகிர்த்தி

தேயுவிடத்தில்-ஆகாசம்-புத்தி-ஸ்நானம் (நேத்திரம்) தேயுவிடத்தில-வாயு உதானவாயு ஸ்தானம் (கண்டம) தேயுவிடத்தில்-தேயு-சட்சேந்திரியம்- ஸ்தானம்(நேத்திரம) தேயுவிடத்தில்-அப்பு (ரூபதன்மாத்திரை) தேயுவிடததில்-பிரிதிவிபாணி இந்திரியம்-ஸ்தானம் (அஸ்தம்) ஆக இவ்வைநதும்-தேயுபஞ்சகிர்த்தி.

அப்புவினிடத்தில்- ஆகாயம்-சித்தம் - ஸ்தானம் (நாபி) அப்புவினிடத்தில் வாயு-அபானவாயு-ஸ்தானம (குதம்) அப்புவினிடத்தில்-தேயு-சிங்குவை-இந்திரியம-ஸ்தானம் (நாவு) அப்புவினிடத்தில்-அப்பு (ரசதன

மாத்திரை) அப்புவினிடத்தில்-பிரிதிவ் - குய்யேந்திரியம்-ஸ்தானம் (குய்யம்) ஆக இவ்வைந்தும் அப்பு பஞ்சகிர்த்தி.

பிரிதிவியினிடத்தில்-ஆகாசம், ஆங்காரம்- ஸ்தானம்(இருதயம்)பிரிதிவியினிடத்தில் வாயு - பிராணவாயு ஸ்தானம்-இருதயம்-பிரிதிவியினிடத்தில் தேயு- பிராணேந்திரியம்-ஸ்தானம் (நாசி) பிரிதிவியினிடத்தில் (அப்புகந்ததன்மாத்திரை) பிரிதிவியினிடத்தில் பிரிதிவு பாயுரு இந்திரியம்-ஸ்தானம (குதம) ஆக இவ்வைந்தும பிரிதிவுபஞ்சகிர்த்தி.

ஆக இருபத்தைந்து தத்துவமும- அபஞ்சீகிர்த பஞ்சமகா பூதங்களினாலே உண்டான பஞ்சகிர்திகளாம.

இனிசூட்சுமதேகவிவரம.

சப்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (ஞானம) சப்ததன்மாத்திரை ரசோமசசமஷ்டியினாலே உண்டானது (சமானவாயு) சப்ததன்மாத்திரை-சாத்மீகாம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது(சுரோத்திரேந்திரியம) சப்ததன்மாத்திரைவிஷையம (சப்தமாத்ரை) ரசோம சவியஷ்டியினாலே உண்டானது வாக்கேந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும சப்ததன்மாததிரையினாலானவைகள் ஆதலால் சப்ததன்மாத்திரைகள் விரூவமில்லை.

பரிசதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினா

லே உண்டானது (மனது) பரிசதன்மாத்திரை ரசோ
மச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (வியானவாயு) பரிசத
ன்மாத்திரை சாத்மகாமச வியஷ்டியினாலே உண்டான
து (துவக்கேந்திரியம்) பரிசதன்மாத்திரை விஷயம் பரி
சன தன்மாத்திரை ரசோமச வியஷ்டியினாலே உண்டா
னது பாதேந்திரியம் மனது வியானவாயு துவக்கேந்திரி
யம் பரிசவிஷயம் பாதேந்திரியம் ஆக-இவ்வைந்தும் ப
ரிச தன்மாத்திரையினாலே ஆனதுகள் ஆதலால் பரிசத
ன்மாத்திரையை விளுவனில்லை.

ரூபதன்மாத்திரை சாத்மீகாமச சமஷ்டியினாலே
உண்டானது (புத்தி) ரூபதன்மாத்திரை-ரசோமச சம
ஷ்டியினாலே உண்டானது (உதானவாயு) ரூபதன்மாத்
திரை சாத்மீகாமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (சட்
சேந்திரியம்) ரூபதன்மாத்திரை விஷயம் ரூபதன்மா
த்திரை-ரசோமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (பா
ணி இந்திரியம்) புத்தி உதானவாயு சட்சேந்திரியம் ரூப
விஷயம் பாணிஇந்திரியம் ஆகிய யிவ்வைந்தும் ரூப
தன்மாத்திரையினால் உண்டானவைகள் ஆதலால் ரூப
தன்மாத்திரையை விளுவவில்லை.

ரசோதன்மாத்திரை-சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே
உண்டானது (சித்தம்) ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்ச சம

ஷ்டியிலே உண்டானது(அபானவாயு)ரஜோதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியிலே உண்டானது (ஜிங்குவையிந்திரியம) ரசோதன்மாத்திரைவிஷயம் ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியிலே உண்டானது (குய்யேந்திரியம) சிததம்அபானவாயு ஜிஙகுவை இந்திரியம் ரசோவிஷயம குய்யேந்திரியம ஆகிய இவ்வைந்தும ரசோதன்மாத்திரையிலே உண்டானவைகள் ஆதலால ரசோதன்மாத்திரையை விறுவவில்லை.

கநததன்மாததிரை சாத்மீகாமச சமஷ்டியிலே உண்டானது ஆங்காரம் கந்ததன் மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியிலே உண்டானது (பிராணவாயு) கந்ததன் மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியிலே உண்டானது (கிராணேந்திரியம) கநததன்மாததிரை விஷயம கந்த தன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியிலே உண்டானது (பாயுருஇந்திரியம்)ஆங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்திரியம் கந்தவிஷயம் பாயுருஇந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும கந்ததன்மாத்திரையிலே உண்டானவைகள் ஆதலால் கந்ததன் மாத்திரையை விறுவவில்லை

ஆகிய இருபகளைந்து தக்ஷுமமும பஞ்சதன்மாத்திரைகளாலே உண்டானதுகள் ஆதலால் பஞ்சதன்மாததிரையை விருவவிலே

இனிவிதததை யவிகதையாக சேர்த்தெண்ணுகிற விவாம எபபடியென்றால்.

வாக்கு—பாதம பாணி-குய்யம்-பாயுரு- எனப்படுகின்ற கன்மேநதிரியஙகளாகதும வசனம கமனம- தானம-ஆனந்தம-விசாச்சனம- எனப்படுகின்ற ஐநதுவிஷயங்களி லிருந்தும் தன்னைத தான் அறியாமலிருக்கிறபடியினாலே சுரோததிரேந்திரியம் சப்தததினாலே வாக்கேநதிரியததை அறியப்பட்டது.

தொக்கு-அல்லது துவச்சேந்திரியம் பாசத்தினாலே பாசேந்திரியததை அறியப்பட்டது.

சட்சேந்திரியம ரூபததினாலே பாணி இந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சிங்குவை யிந்திரியம் ரசத்தினாலே குய்யேந்திரியததை அறியப்பட்டது.

கிராணேந்திரியம் கந்தத்தினாலே குதேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

ஆகவாக்காதி கன்மேந்திரியபஞ்சகததை அறியபபட்ட சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமேதான் தன்னையறிப்பட்ட இநதக் கன்மேந்திரியங்கள் தன்னை

யறியமாட்டா தாகையால் சடம் தானல்ல இந்தக் கன்மே ந்திரிய பஞ்சகமு பஞ்சதன்மாத்திரைகளுடைய ரசோம்ச வியஷ்டியிலே உண்டானது இதுகளால் வய்யப்பட்ட ஆன்ம விர்த்திகளாகிய சுசராகமம் தனக்ருதமேதேயையிலே இவைகளே தான்றலை இவைகளைப் போறதைத்தான போகவேண்டிய இவை போறதுமான போகவில்லை ஆகையால் இவைகளுக்குச் சடமாயிருந்த சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகஞ்சடம்.

இனி சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களுக்குச் சப்தாதி விஷயங்களைக் கொண்டு ... கனிஷ்டத்தானறியாதிருக்கிறபடியால் ஆயகார பிராணவாயுவினோடுகூடி ஞானேந்திரிய துவாரங்களை அறிகிறது சித்தம்

அபான வாயுவினோடுகூடி சிசுநம் அல்லது சிங்குவை இந்திரிய துவாரங்களை அறியப்பட்டது புத்தி.

உதான வாயுவினோடுகூடி சட்சேந்திரிய துவாரங்களை யறியப்பட்டது மனம்.

வியான வாயுவினோடுகூடி துவக்கேந்திரிய துவார பரிசங்களை அறியப்பட்டது ஞானம்.

சமான வாயுவினோடு கூடி சுரோத்திரேந்திரிய விர்ச்சப்தங்களை கூறப்பட்டது.

வேதாந்த ஸித்தாந்தம்.

பிராணாதி வாயுக்களைந்து சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து சப்தாதி விஷயங்களைந்து ஆக-இருபதினைந்தையும் அறியப்பட்ட ஞானேந்திரியாந்தக்கரண பஞ்சகமேதான கண்ணையறியப்பட்ட இப்பதினைந்தும் தன்னையறியமாட்டாதாகளாகையால் சடம் தானல்லை இப்பதினைந்தும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளுடைய ரசோபஞ்ச சமஷ்டியினாலேயும் சாத்விகாம்ச வியஷ்டியினாலேயும் உண்டானது ரிதுகளினாலே வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அவசியம் இல்லை இவைகளே காதாவானால் இவைகள் போனால் நான் போகவேண்டியமே இவைகள் போனாலும் தான் போகவில்லை ஆகையால இவைகளுக்குச்சாட்சியாயிருந்து ஞானாதி அந்தக்கரணபஞ்சகங்களே தானாகும்.

இனி மனமென்றால் சங்கற்பம் புத்தியென்றால் நிச்சயம் சித்தமென்றால் ஆலோசனை ஆங்காரமென்றால் அபிமானம் இவைகளையறிகின்ற ஞானத்துக்கு சங்கற்பமும் நிச்சயமும் ஆலோசனையும் அபிமானமுமில்லை ஆகையால் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களைந்து சப்தாதி விஷயங்களைந்து சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து பிராணாதி வாயுக்களைந்து மனாதி யந்தக்கரணங்கள் நாலு ஆக-இருபத்துநாலு தத்துவமே க்ஷேத்திரம் இவ்

ஸ்ரூபத்துநாலு தத்துவத்திற்கும் சாட்சியாயிருந்த அறிவே க்ஷேத்திரன் இவையே அனாத்மா இவைகளுக்குச சாட்சியாயிருந்த அறிவே ஆத்மா இவைகளே பிரகிருதி இவைகளுக்குச் சாட்சியாயிருந்த அறிவே புருஷன்.

இனி குடசமதேக அத்தியாசங்களை

நிரூபிக்கிறோம்.

அத்தியாசமர்வறு.

தைசசனென்றும் பிராதிபாசகனென்றும் சுவப்பனக் கற்பிதனென்றும்-அபிமானமும்- கண்டஸ்தானமும்-சுவப்பனவஸ்தையும்-சுவேச்சாபோகமும்-உசாரமாத்திரையும்-சாத்விககுணமும்-இச்சாசக்தியும்-பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமய கோசங்களும் நான் பேசுகிறவன்-ஊமையென்றும்-நான் கொடுக்கிறவன்-கையில்லாதவனென்றும்- நானடக்கிறவன்-முடவனென்றும்-நான் சிறுநீர் மலம் விசர்ச்சனை பண்ணுகிறவனென்றும்-ஆகிய வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களுடைய அத்தியாசங்களும்-லௌகிக வைதிக-சப்தபோதனங்களும் சீதளம் உஷ்ணம் மிருது-கடினபரிசபேதங்களும் நீலம் பீதம்-சுவேதம்-ரத்தம்-அரிதரூபபேதங்களும்-தித்தித்

தல்-புளித்தல்-கசத்தல்-துவர்த்தல்-கூர்த்தல்-கார்த்தல்-ஆகிய ருசிபேதங்களும்-நற்கந்தம்-துற்கந்தம்-ஆகியகந்த பேதங்களும் சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களினுடைய அத்தியாசங்களும்-நான்கேட்கிறவன் - செவிடனென்றும் நான் பரிசமுடையவன் -திமிருடையவனென்றும்-நான் பார்க்கிறவன்-குருடனென்றும்-நான் ருசியறிகிறவன் அரோசிகனென்றும்-நான் கந்தமறிகிறவன்-மூக்கறுப்பனென்றும்-ஆகியஞானேந்திரியங்களுடைய- அத்தியாசங்களும்-நான்பசிதிபனமுடையவன்-பசியில்லாதவனென்றும்-நான் தாகமுடையவன் தாகமில்லாதவனென்றும் நான் சத்தியுடையவன்-நான் பலமில்லாதவனென்றும்-நான் வீரமுடையவன் - வீரமில்லாதவனென்றும் நான் தும்முகிறவன் இருமுகிறவன் விக்கலெடுக்கிறவன்-நான் வாந்தி யெடுக்கிறவன்-கோட்டாவி விடுகிறவன் கண்ணிமைப்பை மூடத்திறக்கச்செய்கிறவனை நான் யோகி-அடவாதி-நான்-ஆகாச கமனம் பண்ணுகிறவன். என்று சொல்லப்பட்ட தசவாயுக்களினுடைய-அத்தியாசங்களும்-நான் சங்கற்பவான்-விகற்பவான்-புத்திமான் நிச்சயவான்-சபலன்-சாஞ்சலியன் யோசனையுடையவன்-ஆங்காரிஉக்கிரனென்றும் சம்சிய-நிச்சயம்-சாஞ்ச

ல்யஅபிமான மாகிற-அந்தக்கரணங்களினுடைய அத்தி யாசங்களும வைராக்கியம பொறுமை சாதவிகத்திற்கு காமக்குரோதம் ரஜஸ்விறுக்கு சோபபல் நித்திரை தா மசத்திற்கு—ஆகிய- குணத்திரைய அத்தியாசங்களும்— வர்ணாபிரமைஆசிரமப்பிரமை சரியைகிரியை-யோக-முத லாகிய ஆடம்பரபிரமை—மந்திரபிரமை-தந்திரபிரமை மூ ர்த்திபிரமை தீர்த்தப்பிரமை—ஸ்தலபிரமை - நவக்கிரக திதி-வார-நட்சத்திரயோகவிரத உபவாச—தெய்வ-புண் ணியஸ்தோத்திரம் காலதேக — கீர்த்தி இக-பரலோக- சௌக்கிய பிரமைகள்முதலிய அத்தியாசபிரமைகளை ஏற்றிக்கழித்து நின்றது சூட்சமதேகம்— இந்தசூட்சம சரீரம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அத்தியா சங்கள் தனக்குத் தேவையில்லை இந்தசூட்சம தேகம மாத்திரைகளினாலே உண்டானது இவைகளால வரப்ப ட்ட ஆனி விர்த்திகளாகிய சுகத்துககும் தனக்கவசியமி ல்லை— இவையேதானால் இந்தசூட்சமசரீரம்போனால தாம் போகவேண்டுமே இந்தசூட்சமசரீரம் இதானாலும் தானப்படிக்குப்போகவில்லை ஆகையால்இந்த சூட்சம சரீரத்திற்குச்சாட்சியாயிருந்த அறிவேதான

இனிபஞ்சதன்மாத்திரைகளை விசாரிப்போமா அ தவ யில்லையென்றறிவது எப்படியென்றால் சசதன்மா

ந்திரையிலே உண்டான கந்ததன்மாத்திரை ரசதன் மாத்திரையை விறைவ வில்லை யென்றறிவதுதான்.

ரூபதன்மாத்திரையிலே உண்டான ரசதன்மாத்திரை ரூபதன்மாத்திரையை விறைவவில்லையென்றறிவதாம்.

பரிசதன்மாத்திரையிலே உண்டானது ரூபதன்மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை விறைவவில்லையென்றறிவதுதான்.

சப்ததன்மாத்திரையிலே உண்டான பரிசதன்மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை விறைவவில்லை யென்றறிவதுதான்.

ஆங்காரதத்துவத்திலே லுண்டான சப்ததன்மாத்திரை ஆங்காரதத்துவத்தை விறைவவில்லை யென்றறிவது.

பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் காலத்திரை யத்திலும் இல்லைவேயில்லை.

தாமோகுணப் பிரதானமாகிய ஆங்காரத்துவமே காரண சரீரமென்னப்பட்டது அந்தக்காரணசரீரத்தை விசாரிப்போமாக.

அதாவது.

பஞ்சதன்மாத்திரைகளைத் தனித்தனியே உற்பத்தியானபடி யாலோசித்து லப்பப்படுத்திப்பார்க்குமிடத்து

சேஷவிட்சாண வந்தியாபுத்திர கேசசாணாவிந்தமித்தியா புருஷன்போல இல்லாமற்போனபடியால் இது ஒன்றுமில்லையென்றும் தோன்றவில்லையென்றும் ஆவகாரத்துவமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் அவித்தையென்றும் பிரகிருதியென்றும் தமசென்றும் ஸ்தூலசூட்சம சரீரங்களுக்கு ஏதுவாகி காரணமாய்ப்பிறப்பித்ததினாலே காரணசரீரமாச்சுது இதனுடைய அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அதாவது

பிராக்கியனென்றும் பாரமார்த்திகனென்றும் அவச்சின்னனென்றும்—அபிமானஸ்தம்—சுழுத்தியவஸ்தையும்-இருதயஸ்தானமும் ஆநந்தபோகமும் மகாரமாத்திரையும்-தாமசகுணமும் திரவியசத்தியும்— ஆநந்தமயகோசமும்-நான்சுகி—துக்கி மூடன்-அவிவேகி பிராந்தன்-பாவி-சேடன்—அஞ்ஞானி ஒன்றுக்கு மாகாதவன் கெட்டுப்போனவன் எனகிறஇவைமுதலான பிராந்திசன்னிய அத்தியாசாமங்களை ஏற்றிக்கழித்துநின்றது

காரணதேகம்-இந்தக்காரணதேகம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத் தேவையில்லை-இந்தக்காரணதேகம் மகத்துவத்தினாலே உண்டானது இதனால்வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம், தனக்சவசியமில்லை இந்தக்காரணதேகமேதானால் இதுபோனால்தான் போகவேண்டுமே இதுபோனாலுந்தான் போகவில்லை அதெப்படி போகவில்லையென்றால் சமாதிநிஷ்டையிலே சுகப்திகளா சக்தாமாத்திரமப் பிரபஞ்சந்தோனாமல் பிரமஸ்ரூபமேதானாயிருக்கிறபடியினாலே தான்போகவில்லை ஆகையால் இந்தக்காரணதேகத்துக்கு சாட்சியாயறிந்த அறிவேதான் இந்தஸ்தூலசூட்சம காரணசரீரத்தினையும் மாயையினாலே பொய்யாய்க் கற்பிதமாய்ப் பிரமையாய் உண்டானது இதைக்குறித்துவந்த அத்தியாசங்களும் ஆபாசங்களும் கர்மகாண்ட சப்த-தர்க்க-மீமாம்ச-யோக-ஞான -வேத ஆகம புராணங்களாகிய கிதாசாஸ்திரங்களும் இவைமுதலாகிய சகல சங்கற்பபிராந்திகளும் -சேல விகூதாணவதிபாபுத்திராகேசனாவிதமித்தியா புருஷன்போலவே திஷபிரபஞ்சஸ்வரூபனை தன்னிடத்தில் காலத்திரயத்திலும்-இல்லவேயில்லை.

மகாகாரணம்.

தனித்த ஆத்மாவிற்கே மகாகாரணசரீரமென்றும், கூடஸ்தனென்றும், சித்தென்றும், சைதன்னியமென்றும், சாட்சியென்றும், பெயர்களாம். இந்தச் சாட்சசமெனப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து சாஞ்சியாகிய சத்து அகண்டாகாரவிர்த்தியென்றும், ஆனந்தவிர்த்தியென்றும்-போதாங்குரமென்றும், தோணமென்றும், ஓங்காரமென்றும், இவைமுதலானவைகள் வியஷ்டி சமஷ்டி ஸ்வரூபமான சகத்தைக்குறித்துவந்த அகண்டாகார விர்த்தியுடனேகூடியிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாகாரணசரீரம தானல்ல அதுவெதப்படியென்றால் துவஷ்டசீம பதாவத்தையாகிய அதீதவிலக்கத்தில் இந்த மகாகாரணசரீரம் இல்லாமற்போனால் தானென்கிற பிரதிபிம்பமில்லாமல் தானாயிருக்கிறபடியினாலே இந்த மகாகாரணசரீரம்தானல்ல இந்த மகாகாரணசரீரம அதியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம.

அதாவது.

பிரத்தியேகாத்மாவென்றும் கூடஸ்தனென்றும்சர்வசாட்சியென்கிற அபிமானமும் துரியாவஸ்தை யிருக்க தன்னியமென்கிற பிரமாண்ட அதீதஸ்தானமும், ஆனந்தபோகமும்-ஓங்காரமாத்திரையும- சத்தசத்துவகுணை

மும் ஞானசக்தியும் பின்னும் சர்வக்கியானனென்றும ச
ர்வேஸ்வரனென்றும் சர்வகாரணனென்றும், சர்வாந்திரி
யாமியென்றும், சர்வசிருஷ்டி-சர்வஸ்திதி - சர்வசங்கார
ம-வென்றும- பின்னுந்தானே சர்வமென்றும் தன்னு
டையகற்பனையே சகத்தென்று சர்வத்திலிடத்தில தா
னேயகூசமாயிருக்கிறவனென்றும இவைமுதலிய சர்வ
ஸ்வாதி அத்தியாசநாமங்களும் இதைக்குறித்துவந்த அ
பாசங்களும இதைக்குறித்துச சொல்லப்பட்ட வேதா
கம புராண கலை ஞானிக சாஸ்திரம் தர்க்கமீமாம்ச யோ
கஞான சர்வ சாஸ்திரங்களும இந்தசாஸ்திரங்களுக்கு
(ஏது வாகிய மகாவாக்கியங்களும்)இவைமுதலாகிய அக்
கியாசங்கள் சேஷவிஷாணவந்தியாபுத்திர கேகஙரவி
ந்த மிருதியாச புருஷன்போல் காலத்திரயத்திலும் த
ன்னிடத்தில் இல்லவேயில்லை (அதெப்படியென்றால்)
இந்தசாட்சாதத்துவமாகிற மகாகாரண சரீரம் சாட்சமெ
னப்படுகிற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்ததேயல்லாமல்
விசாரிக்குமளவில தன்னிடத்தில் காலத்திரயத்திலு
ம் இல்லவேயில்லை இருக்கிறதுதிக்குஆகையால் சா
ட்சி சாட்சிரகிதமாக பந்தம் மோட்சரகிதமாய் காரியம்
காரணரகிதமாய் நினைப்பும் மறப்புமில்லாமல் துவந்து
வரிதம் பூரணமாயிருக்கிற அதீதவிளக்கமாகிய ஸ்வரூபம்

குருவாக்கியத்திஞலே தானென்றறிந்கே மூலப்பிரகிரு
திரகிதமான தனனுடைய ஸ்வரூபம் இதறகுச சமதி
வசனம ஞானம்-சுருேவ-பனுவுமாம அதெப்படியென்
ருல் தானென்றறிநத அறிவே தானெனசுளுவு அது
தானென்று சொல்லும் மறதியேபனுவென்றும இராம
ஸ்வாசத்திலே வியாசரிஷி நிரூபிதகிருக்கிருர் பின்னு
ம் அறிவேனென்கிற நினைவும அறியேனென்கிற பற
தியும இவ்விரண்டுமிலலாமல் நடுவாகவிளங்குவதே நிச
திதயானந்தமென்றும தததாத்திரேயயோகிசுவரர் நிரூ
பிதநிருக்கிருா.

பின்னும் பூர்வாசாரிகளாயிருந்த ஆசாரிய சுவாமிக
ள் முதலான மகாததுமாக்கள் மகாமுனிகளும் ரிஷிடீ
சுவரர்களும் இதுவே பிரமாணமென்று நிரூபித்திருக்கி
ருர்கள் இதுவே வேதாந்தரகசிய சித்தாந்தம.

துக்கநிவர்த்தி.

தாபத்திரையங்களிஞலே தவிககின்ற துக்கம் எப்
போ தொழியுமென்ருல சரீரம்போனல் துக்கம்போ
ம், சரீரம்எப்போதொழிந்துபோகுமென்ருல கர்மமில்
லாமற்போனல் கர்மம் எப்போதொழியுமென்ருல் ராக
துவேஷாதிகளில்லாமற்போனல், ராகதுவேஷாதிகள் எ

தோடுகூடிய சைதன்னியம் பிரமாத்துரு சைதன்னியமாம் அந்தக்கரணவிர்த்தியோடுகூடின சைதன்னிய பிரமாணசைதன்னியமாம் இந்திரியங்களோடுகூடின சைதன்னிய பிரமேயசைதன்னியமாம் இந்திரியவிஷயங்களோடுகூடின சைதன்னிய பலசைதன்னியமாம் இந்தப்பிரகாரம் அகண்டபரிபூரணமாய் அத்வைதமாய் விளங்கப்பட்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு உபாதிபேதங்களாலே இப்படிக்கு எழுவிதமாய் சொல்லப்பட்டது. அந்த உபாதிகளைத்தள்ளி அதுவைதஆனந்த பரிபூரணஸ்வரூபமான பரமாத்மாவே தானென்று யாரறிந்தார்களோ அவர்களே கிருதார்த்தர் அவர்களே வித்வாமிசர் மெய்ஞ்ஞானிகள் அவர்களே சீவன்முத்தர்கள் என்றுவேதாந்த சாஸ்திர சித்தாந்தம்.

பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்தாந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

்போகொடமியுமென்றால அபிமானமில்லாமற்போனால் அபிமானமெப்போதில்லாமற்போகுமென்றால அவிவேகமில்லாமற்போனால்அவிவேகமெப்போதில்லாமறபோகுமென்றால் அஞ்ஞானமில்லாமறபோனால அஞ்ஞானம் எப்போதில்லாமறபோகுமென்றால் பிரமதாந்தம அபரோட்சமாய் அதுவைத ஆதமககியானம உதயமானால

ஞானமெப்படி வருமென்றால அதிக சிரத்தாபக்தியுடனே சாதன சதுஷ்டயசமபததியுண்டாகி சர்சசங்கமூலமாயச சர்ச்குருவினிடததில சதகாலசேஷபமாய்சிரவண மனன நிதத்தியா சனததினாலே ஆதமாஅனாதமா விசாரஞ்செயதால ஆதமக்கியானம உண்டாகுப-மற்றப்படி எதனாலும உணடாகபபடடாது-மெய்ஞ்ஞான அருளாகிய ஆருபஞானம உதயமானால் அஞ்ஞானம் கிலேசமுமில்லாமல அடியோடுமுழுவதும் அழிந்துபோம

அஞ்ஞானம்போனால் அவிவேகம்போம் அவிவேகம்போனால் அபிமானமபோம் அதுபோனால் ராகத்வேஷாதிகளபோம (அதுபோனால்) கன்மம்போம்,அதுபோனால் சன்மம்போம அதுபோனால் துக்கம்போம அதுபோனால சுயமபிரகாசமான சொரூப சாட்சாதகாரமேயாவன்.

ஆத்மா அநாத்மாவுக்குலட்சணம்

மூன்று காலத்திலேயும் மூன்றவஸ்தையிலேயும் ஒருவிதமாயில்லாதபடியினாலே அசத்துலட்சணம் தானுந் தோன்றாமல் ஒருவருக்குந் தோற்றுவிக்காமலுமிருக்கிறதே சடலட்சணம்.

ஆதியாத்மீக-ஆதிபௌதிக ஆதிதெய்விகங்களினாலே வருகிற தாபத்திரயங்களே துக்கலட்சணம். நூறுவயதுக்குமேல் ஸ்தூலதேகமில்லை பிரளய காலத்தில் சூட்சுமதேகமில்லை ஜீவன்முக்தியில் காரணதேகமில்லை ஆகையால் அநித்தியலட்சணம் ஒன்றுபோல் ஜீவராசிகளுக்கும் தேகங்களாகி அண்டபிண்ட சராசரங்களாயிருக்கிறபடியினாலே கண்டிதலட்சணமென்று சொல்லப்படும் அசத்து சடம்- துக்கம்-அநித்தியம்-கண்டிதம்- ஆகிய இவ்வைந்தும் அநாத்மாவுக்கு லட்சணமாம்.

ஆத்மாவாவது.

மாயாசத்திக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற அத்வைதானந்த சைதன்னிய சொரூபமே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது-இதற்குலட்சண மெப்படியென்று திரிகாலத்திலும் மூன்றவஸ்தையிலும் ஒருதாமல்

கையால் சத்தாலட்சணம் மூலைவிட்டில் முக்காடிட்டு
க் கவிழ்ந்துபடுத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டிருந்தாலு
ம் சூரிய சந்திர நட்சத்திர அக்கினிப்பிரகாசங்களாகிய
சாதனங்களில்லாமல் புத்திதெரிந்ததுமுதல் இது
வரையில் நடந்தவிஸ்தாரங்களெல்லாம் நினைக்குமள
வில் தன்னிடத்தில் பிரத்தியட்சமாய்த் தோன்றுகிறப
டியினாலே சித்து லட்சணம் சாவவுயிர்கள் சமஷ்டியாக
சுழுத்தியவஸ்தையி லிருக்கிறபடியினாலே ஆனந்தலட்
சணம் ஒருகாலத்திலும் அழியாதபடியினாலே நித்திய
லட்சணம் - எங்கும் வியாபகமாய் நிரஞ்சனமானபடியால்-
பரிபூரண லட்சணம் - சத்து சித்து - ஆனந்தம் - நித்தியம்
பரிபூரணம் - ஆக இவ்வைந்தும் ஆத்மலட்சணம்

பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் ஸ்தூலதேகத்துக்கு பசி-
தாகம் - பிராணவாயுவிற்கு - சுகம் - துக்கம் - மனதிற்கு
ஆக இவ்வாறுகாரியமும் ஆத்மார்த்தம்போல் தோன்
றுகிறதுமாத்திரமேயல்லாமல் ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்த
காலத்திலேயும் அது எத்தன்மையெ
னவெனில் ஆகாசத்தில் மேகம் ஓடுகையில் சந்திரன் ஓடு
தென்கிறதுபோல் சொல்மாத்திரமே ஆத்மா நித்திய தி
ருப்தியாய் நிச்சானந்த சுகஸ்வரூபியாகிய சுயம்பிரகாசமா
ய ஆத்மா வென்று அறியப்பட்டவர்களெவர்களோ அவ
ர்களே சிவன் முத்தர்கள்

அத்ரவிசேஷம் நித்தியா நித்திய வஸ்துவிவேகம் உண்டான சிஷ்யனுக்கு குரு அறிவினுபதேசம்பண்ணுகிற லக்ஷணம்.

நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகமாவது பிரமமே நித்தியம் ஜகம் அநித்தியமென்றறிக.

இகவுத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவது இகபர போக அபேக்ஷையில்லாம லிருப்பது.

சமாதிசட்கசம்பத்தியாவது

சமம் மனோநிக்கிரகம் தமம் பாக்கிய இந்திரியநிக்கிரகம் உபாதி சகலசன்மங்களையும் விட்டிருப்பது திதிக்ஷையாவது—ஏகதுக்கங்களைச் சகிக்கிறது—சிரத்தை—குரு—வேதாந்தசாஸ்திர தேவதையினிடத்தில பிரதிவிசுவாசமுண்டாயிருப்பது.

சமாதானம்—மனப்பிரவிர்த்தியாகிய இந்திரியப்பிரவிர்த்தியில்லாமல் யோகாக்கிரசித்தனாயிருப்பது, முமுட்சத்வம் சீக்கிரத்தில் மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையாயிருப்பது.

இப்படிக்கொத்த அங்கத்துடனே கூடி விளங்கப்பட்ட சாத்வீக புருஷனுக்குக் குருவானவர் திருவுளம்பற்றுகிறார்

அஃதாவது.

ஸ்தூல-சூட்சும-காரண மென்கிற இம்மூன்றும் சரீரத்திரையம், சாக்கிரம்-சொப்பனம்-சுழுத்தி என்கிற இம்மூன்றும் அவஸ்தாத்திரையம், நேத்திரம்-கண்டம்-இருதயம் ஆக இம்மூன்றும் ஸ்தானத்திரையம், விசுவ-தைசச-பிராக்கிய இம்மூன்றும் அபிமானபுருஷத்திரையங்களாம், ராஜசம்-தாமசம்-சாத்வீகம் இம்மூன்றும் குணத்திரையம் ஆணவம-மாயை-காமியம் இம்மூன்றும் மலத்திரையம் சகசதாதாத்மிகம்-கர்மதாதாத்மிகம்-பிராரத்தசஞ்சனனிய தாதாத்மிகம் இம்மூன்றும் தாதாமாத்திரையம், சாஸ்திரவாசனை-தேகவாசனை-லோகவாசனை இம்மூன்றும் வாசனாத்திரையம், ஆத்மதத்துவம்-வித்தியாதத்துவம்-சிவதத்துவம் இம்மூன்றும் தத்துவத்திரையம், வருங்காலம்-இறந்தகாலம்-நிகழ்காலம் இம்மூன்றும் காலத்திரையம், காமம்-பக்தி வைராக்கியம்-இம்மூன்றும் கன்மத்திரையம், சிரவண மனன-நிதித்தியாசனம்-இம்மூன்றும சாதனத்திரையம், மனம்-மனனம்-மனனீயம்-இம்மூன்றும சங்கற்பத்திரையம ஆகாமியம்-சஞ்சிதம்-பிராரத்வம்- இம்மூன்று

ம் பிராரத்துவத்திரையம், புண்ணியகன்மம்- பாவகன்
மம்-மிசர்க்கன்மம் இம்மூன்றும் கன்மத்திரையம்,ஆதி
யாத்மீகம்-ஆதிபௌதிகம்- ஆதிதெய்வீகம் இம்மூன்
றும் தாபத்திரையம்,மனம்-வாக்கு-காயம் இம்மூன்று
ம் திரிவிதகாரணம், நாதம்-பிந்து-கலை இம்மூன்றும் பி
ந்துத்திரையம், சர்ச்சங்கம்- ர்ச்சங்கம்-மத்தியசங்கம்-
இம்மூன்றும் சங்கத்திரையம், விராட்டு-இரணியகர்ப்ப
ம்-அவ்வியாகிருதம் இம்மூன்றும் ஈஸ்வரயாயா, உபா
திசரீரத்திரையம்-சம்சியம்-அசம்பாவனை -விபரீதபாவ
னை இம்மூன்றும் சம்சியத்திரையம், ஞாதுரு-ஞானம்-
ஞேயம்-இம்மூன்றும் திரிபுடத்திரையம சுவர்க்கம்-மத்
திய-பாதலம் இம்மூன்றும் உலோகத்திரையம், அஞ்
ஞானம்-மாயை-வாசனைசித்து-இம்மூன்றும் மாரணத்தி
ரையம், தாரிஷ்ணை-தன இஷ்ணை- புத்திர இஷ்ணை-
இம்மூன்றும் ஈஷ்ணைத்திரையம், மனோவிர்த்தி- அறிவு
விர்த்தி-ஆநந்தவிர்த்தி இம்மூன்றும் விர்த்தித்திரையம்
அஞ்ஞானம்-ஆபரணம்-விக்ஷேபம் இம்மூன்றும் -பந்த
த்திரையம், தேசம்-காலம்-வஸ்து இம்மூன்றும் திரிவி
த்திரையம்.

ஞாதா-கர்ம-கிரியை -இம்மூன்றும

புத்தம்-போக்வ்யம-போகம் ஆ. ௩
பசு-பதி-பாசம் ௩
ஜகம்-ஜீவம்-பரம் ௩
மண்ணாசை-பெண்ணாசை-பொன்னாசை ௩
இடம-பொருள்-ஏவல ௩
உடல-பொருள்-ஆவி ௩
பண்டு-பிள்ளை-பதார்த்தம் ௩
விராடு-வைசுவாநர-வைராச்சர் ௩
இரணியகர்ப்ப-சூத்திரதர்-பிராணாதர் ௩
அவ்வியாகிருதர் அந்தரியாமி-ஈஸ்வரன் ௩
பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன ௩
சுருதி-குரு-சுவானுபவம ௩
தொம்பதம-தற்பதம-அசிபதம் ௩
விட்டபார்வை தொட்டபார்வை - விட்டுவிடாப்பார்வை-௩
வாச்சியம்-லட்சியம்-லட்சியார்த்தம் ௩
சிவன்-ஈஸ்வரன்-பிரமம் ௩
சிவபதம-பரமபதம-ஈஸ்வரபதம் ௩
மோட்சம பிரமபதம்-தானாயிருப்பது ௩
இச்சாமய சங்கற்பனம்-நித்தியம்-நைமித்திகம இவை
யே நித்யகர்ம சதுஷ்டயம ஆ. ௪

தபோ-மந்திர-யோக-கர்மம இவையே தபோகர்மசதுட்டயம்

தர்ம-அர்த்த-காம-மோட்சம-இவையே சதுர்விதபலபுருஷார்த்தம

சுசதுக்கம் ஸ்தூலபோகம்-அபரோக்ஷசூக்ஷ்மபோகம்-அநந்தாநந்தபோகம் நிரதிசயசர்வசாட்சிபோகம இவையே போகசதுஷ்டயம

ருக்கு-யசுர்-சாமம்-அதர்வணம-இவையே வேதசதுஷ்டயம்

பிரக்ஞானம்சத-பிரமம்-அகம்பிரம்மாஸ்மி -- தத்வமசி-அயமாத்மாபிரம்ம இவையே மகாவாக்கியசதுஷ்டயம

ஆத்மசிஷ்யருசை-அங்கசிஷ்யருசை- தானசிஷ்யருசை-யாவசிஷ்யருசை-இவையே சிஷ்யருசைச் சதுஷ்டயம்

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் இவையே அந்தக்கரணசதுஷ்டயம்

பிரமசாரி-கிரகஸ்தன்-வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி இவையே ஆச்சிரமசதுஷ்டயம

குரங்குபாவம்-வெள்ளாடுபாவம்- படபாவம் எருமைசகடாபாவம்-இவையே பாவசதுஷ்டயம் ௪

லயயோகம்-மந்திரயோகம்-அடயோகம் - ராஜயோகம்-இவையே யோகசதுஷ்டயம ௪

பந்த்ரம்-மந்த்ரம்-ஜீவரம்-ஜீவாதாரம் இவையே- பசுவசதுஷ்டயம ௪

அண்டசம்-உற்பிசம்-சுவேதசம்-சராயுசம் இவையே உற்பவசதுஷ்டயம ௪

உலோகமார்க்கம்-நாசமார்க்கம் - புத்திரமார்க்கம்-சன்மார்க்கம் இவையே மார்க்கசதுஷ்டயம் ௪

சாதுசங்கம்-விசாரணை சாந்தி-சந்தோஷம்- இவையே-சாதனைசதுஷ்டயம் ௪

சீவன்-ஈஸ்வரன்-கூடஸ்தம-பிரமம் இவையே சித்து சதுஷ்டயம் ௪

பிரமவேதம் பிரமவித்வான-பிரமவரியம்-பிரமவரிஷ்டன் இவையே சீவன்முக்தி சதுஷ்டயம ௪

சரியை-கிரியை-யோகம்-ஞானம்-சாலோகம்- சாமீபம் சாரூபம்-சாயுச்யம்-இவையே பதவிகளாம் ௪

அஸ்தி-பாதி-பிரியம்-நாமம் ரூபம்- இவையே அம்சபஞ்சகம் ரு

கர்மி-முமுட்சு-அப்பியாசி-அனுபவம் — அரூடம் இவையே அதிகாரபஞ்சகம ௫

அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம-விஞ்ஞானமயம்—ஆநந்தமயம் இவையே பஞ்சகோசங்கள் ௫

பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் —இவையே பூதபஞ்சகம் ௫

பிராணன்-அபானன்-உதானன்-வியானன்-சமானன் இவையே பிராணாதிவாயுபஞ்சகம் ௫

சுரோத்திரம்-தொக்கு சட்சு-சிங்குவை- ஆக்கிராணம் இவையே ஞானேந்திரியபஞ்சகம ௫

சத்தம்-பரிசம-ரூபம்-ரசம்-கந்தம்- இவையே சப்தாதிவிஷயபஞ்சகம் ௫

வாக்கு-பாதம்-பாணி-குய்யம்-பாயுரு- இவையே கன்மேந்திரியபஞ்சகம் ௫

வசனம்-கமனம்-தானம- ஆநந்தம் — விசர்ச்சனம- இவையே கன்மேந்திரியவிஷயபஞ்சகம் ௫

நாகன்-கூர்மன்-கிருகரன தேவதத்தன்-தனஞ்சயன் இவையே உபவாயுபஞ்சகம் ௫

கோபாக்கினி-சாமாக்கினி பந்தாக்கினி-சடாக்கினி-வடவாக்கினி-இவையே அக்கினிபஞ்சகம் ௫

காரித்திரன்-ரூடிபலா-காம்பகதன்-முமூட்சு இவையே தாரதம்மியபக்குவபஞ்சகம ௫

பராசக்தி-ஆதிசக்தி ஞானசக்தி-இச்சாசக்தி -கி
ரியாசக்தி இவையே பஞ்சசக்திகளாம் ௫

பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன்-சதாசி
வன் இவையே பஞ்சகர்த்தாக்கள் ௫

சிருஷ்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம்- அநுக்கிரக
ம் இவையே பஞ்சகிருத்தியங்களாம் ௫

பசி-தாகம்-பிறப்பு-சுகம்-இறப்பு-துக்கம் ஆ௬

சிசுத்வம்-காலிகாபுத்தம்-பக்குவம்-பாலியம-எவ்
வனம-வார்த்திகம்-இவையே ஷட்பாவவிகாரம் ௬

மூளை-அஸ்தி-நரம்பு-மாமிசம்-தோல் - உரோமம்
இவையே ஷட்கோசங்கள் ௬

காம-குரோத-லோப- மோக-மத-மாற்சரியம- இ
வையே அரிஷ்ட்டவர்க்கம்

மூலாதாரம்-சுவாதிட்டானம்-மணிபூரகம்- அநா
கதம்-விசுத்தி-ஆக்கினை-இவையே ஆறாதாரம் ௬

உபக்கிரமம்-உபசம்மாரம்-இவையும். ஷை முதல்
இலிங்கம் அப்பியாசம் இரண்டாவது அபூர்வதம் மூ

ன்றாவது பலம் நான்காவது அர்த்தவாதம் ஐந்தாவது உபபத்தி ஆறாவது இவையே ஷட்விதலிங்கம் ௬

பாக்கிய திருசியானுவித்த சவ்விகற்ப சமாதி-பாக்கிய சப்தானுவித்த சவ்விகற்பசமாதி- அந்தர திருசியானுவித்த சவ்விகற்பசமாதி- பாக்கியநிர்விகற்பசமாதி-அந்தரங்கநிர்விகற்பசமாதி இவையாறும் ஷட்சமாதி

இச்சை-திரோக்ஷம்-சுகம்-துக்கம்-சங்காதம்-சேதனம் தூர்த்தி இவையே சப்தவிசனம் ௭

இஞ்ஞானம்-ஆவரணம்-விக்ஷேபம் - பரோக்ஷம்-அபரோக்ஷம்-துக்கநிவர்த்தி - ஆனந்தவியாப்தி இவையே சப்தாவஸ்தைகள். ௭

சுபேட்சை-விசாரணை-தனுமானசை- சத்வாபத்தி அசம்சத்தி-பதார்த்தபாவனை-துரியம்- இவையே ஞானபூமிகள் ௭

குலம்-சலம்-தனம்-எவ்வனம்-ரூபம்-வித்தை-ராசசியம்-தபசு இவையே அஷ்டமதங்கள் ௮

தயை-சங்கை-பயம்-லச்சை-ஜிகிச்சை-குலம்- சீலம்-விரதம் இவையே அஷ்டமதங்கள் ௮

இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தியானம்-தாரணை-சமாதி இவையே அஷ்டாங்கயோகம் ௮

சாதனசதுஷ்டயச்சம்பத்தியுடைய அதிகாரிக்கு பூர்த்தினது பக்குவம பிரதினாது பதிப்புண்ணியம் பின்னே மலபரிபாகம மேல படிபுண்ணியம் மேல மலபரிபாகம் மேல சத்திநிபாதசமயம் மேல் இருவினை ஒப்பு இப்படிக்கொத்த அங்கததுடனேகூடி விளங்கப்பட்ட முமூட்சுவாகிய சிஷனுக்குச் சற்குருசுவாமிகள உபதேசமனுக்கிரகஞ் செய்கிறு

தேகத்தை ஆத்மாவோ சொல்லுவென்றல் தேகம் சடமாகையால ஆத்மாவாகமாட்டாது. பிராணாதி வாயுக்களை ஆதமாவோ சொலலுமென்றல் அவையும் சடமாகையால ஆத்மாவாகமாட்டாது. இந்திரியங்களை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்றல் அந்தக்காணாதகை விஷயசாமர்த்திய மிலலாதபடியினாலே அதுவும் சடமே அந்தக்கரணத்தை ஆத்மாவாகச் சொலலுவோமென்றல் அந்தக்காணங்களுக்கு ஆதாரமாகிய சீவனை விஷயசாமர்த்தியமில்லாதபடியினாலே அதுவும் சடமே சீவனை ஆதமாவென்று சொல்லுவோமென்றல் சர்வாதாரமாய் சாவகாரணமாய் சர்வபரிபூரணமாய் சர்வசாட்சி அதிதவிளக்கமாகிய அகண்டானந்த நிர்விகற்ப சுத்தசைதன்னிய ஸ்வரூப சாக்ஷாத்கார நீங்கலாக சிவிக்கமாட்டாதாகையால் அதுவும் சடமே ஆதமாவப்

படிக்கொத்ததென்றால் வொருபதார்த்தத்தை நினைக்
கு அதைவிட்டு நீங்கி மற்றொருபதார்த்ததை நினை
யாமல நடுவில் யாதொரு விகற்பங்களுமில்லாமல் நிர்க்
குணப்திமாத்திரம் யாதொன்றுண்டோ அதுவே ஆத்
மக்கியானம் தன்னுடைய சங்கற்பவிகற்பத்தினாலே ஜ
கத்ரூபமாய்விளங் தும் ஜகத்தென்றுவிளங்குதறாது ஞா
னமில்லாமல் வேறொன்றிலே அதைவிலக்கிச் சொர்க்
காதிபோகங்களைகோறுகிற பலப்பிராப்தி ஞானிகளு
க்கில்லை பரப்பிரமமொன்று ஒருவஸ்துஇருக்கின்றது அ
து எப்படிக்கொத்ததென்றால் எண்ணிறந்த ஆனந்த
மாய் ஒருகாலத்திலும அழிவில்லாததாய் நித்தியமாய
ஞானஸ்வரூபமாய் ஆகாசத்தைப்போல் நிறைந்து நிமி
டிகாமாய் ஏகமாய் சுகவைஸ்தாக்கியானமாய்உடைய ஆ
த்ம ஸ்வரூபந்தவிர மற்றொன்றென்கிற பேதமில்லாத
தாற்-பால்-தயிர்போல் பின்னொருவிகாரத்தையுமடை
யாததாய சகலசாமர்த்தியங்களுமுண்டாய் தன்மயமா
கிய சைதன்னியமென்னும் ஒாவஸ்துஉண்டு அந்தவ
ஸ்துதவிர பின்பு இப்போது இனிமேல் காலத்திலை ய
த்திலும அனனயமாய் இரண்டாம் வஸ்து இலலவேலெ
ல்லை ரூபமில்லாமல் ஞானமாத்திராகிய ஆத்மா தன்

னைத்தானே சிந்திக்கும் அப்போது சகலரூபங்களாய் விளங்கும் இதற்குச் சுவப்பனம் பிரமாணம்

பிரமம் எப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படி யாதொரு ரூபங்கள் விளங்க அப்படி விளங்காநின்ற ரூபங்களெல்லாம் ஞானமாத்திரமாகிய தானே அந்தப் பதார்த்தங்கள் சகலத்தையு முடைத்தாகியவாகையால் தனைத்தானே நினைத்து ரூபமாக விளங்குகிறவஸ்துதானே இது பராபரமென்று பார்த்ததால் அதற்குப் போசகள் அனேகமாயிருக்குது சிவமென்றும் மாயையென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் சடமென்றும் இவ்விதமாய்ச் சொல்லப்படும் இந்தப் பேதம் பரமார்த்தமாவுங்கிலே பிரமா விஷ்ணு மகேஸ்வரராலே சம்பிரதாயப்பட்ட சிவாசிகளா தங்களை வேறொன்றாய் நினைத்துக் கொண்டால் பந்தம் இதுவே பிரமவஸ்துவென்று நிர்ணயஞ் செய்கிற நிச்சயத்திலே வாசனையுண்டாகும் அந்த வாசனையினோடு கூடிய புண்ணிய கன்மங்களைச் செய்தால் சாமத்குணம் இரண்டும் சமமாய்ச் செய்தால் ராஜசகுணம் சாத்மிக்குணம் கன்மத்துக்குப் பலம் சொர்க்காதிபோகங்களாகிய சுகம் தாமசகுணம் காமத்துக்குப்பலம் நரகவேதனையாகிய துக்கம் ராஜசகுணம் கர்மத்துக்குப்பலம் மீசாமான சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிற மனிதஜனனம் ஞானம் சத்திய சங்கற்பமுடையதாகையால் காமினை..

படி நினைத்தால் அப்படியாகவிளங்கும் ஆத்மஸ்வரூபத் திலே உண்டான திரிமூர்த்திகளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சீவர்கள் தங்களை சின்மாத்திரமென்றறியாமல் தா சாக்ஷி அவயவங்களானதேசம் தானென்றெண்ணிக் கொண்டால் சென்மங்களையெடுத்து மரணங்களை ய டைந்து சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள் ஸ்வரூபம் தானென்று நிச்சயித்துக்கொண்டால் மோட்சத்தை ய டைவார்கள்

முமுட்சுக்கு மூன்றுசனனம் அற்பியாசிக்கு இர ண்டுசனனம் அநுபவசாலிக்கு ஒருசனனம் ஆரூட னுக்குச் சனனமேயில்லை.

பிரிதிவிக்குக் காரணம் கடினம் மண்ரூபமேகாரி யம் நவரத்தினங்கள் நவலோகங்கள் சிலைகள் பருவதங்க ள் காரியப்படுகைவெளியிலே பஞ்சபூதங்களுக்குக் கார ணம் காரியம் காரியப்படுகை.

எழுபத்தை எண்பத்துநான்குலட்சம் சீவராசிக ளுக்கும் தேகங்களாய் வீடுவாசல் மச்சுமாளிகை பூமிவதேகாரியப்பட்டுவிடுகை.

அப்புவுக்குச் சீதளம்-காரணம்-மழை பெய்கிற தே சமுத்திரம்-நதிகள்-ஏரி-குளம்-குட்டை -நிரம்பு வதே காரியப்படுக குடிக்கிறது நக்கிறது உறிஞ்சுகிற து இறைக்கிறது தேன்பால் தயிர் தேங்காய்ப்பால் க ள் முதலான சர்வத் சாரம் ஏத்தமிறைக்கிறது சலமுஸ் திரமுதலானதும் காரியப்பட்டு விடுச.

அக்கினி-உஷ்ணம்-காரணம் -சர்வதேகத்திலும்-சமஸ்தகத்திலேயும் இமிடியிருக்கிறதே காரியம வடவா க்கினி-பிரளயாக்கினி-காலாக்கினி-மூலாக்கினி-கோபா க்கினி-மந்தாக்கினி-காமாக்கினி-சோமாக்கினி முதலா னதுகள் காரியப்படுத்துக.

அடுப்பு-நெருப்பு-சுடுகாட்டு-நெருப்பு- மடப்பள் ளி-நெருப்பு-சக்கிமுக்கி-நெருப்பு-நிலை-புருசு - ஆகாச பாணம-பகல்வத்தி முதலானதுகள் காரியப்பட்டுவி டுக.

ஆகாசத்துக்கு அவகாசம் நிரந்தரம் காரணம் தி சைகளிக்குகள் காரியம் சாவத்துக்கும் இடமாவதே க ர்மாச்சம் மடாகாசம் தேகாகாசம் வனகாசம் கோபுரா காசம் என்கிற உபாதிகாசமே

அத்தியாத்மம்-அதிபூதம்-அதிதெய்வங்களை விசாரிப்போமாக.

(சுரோத்திர அத்தியாத்மம்) சப்தம் அதிபூதம் திக்குகள் அதிதெய்வம் (துவக்கு அத்தியாத்மம்) பரிசம் அதிபூதம் வாயு அதிதெய்வம் (சட்சு அத்தியாத்மம்) ரூபம் அதிபூதம் சூரியன் அதிதெய்வம் சிஙகுவை (அத்தியாத்மம்) ரசம் அதிபூதம் வருணன் அதிதெய்வம் (கிராணம் அத்தியாத்மம்) கந்தம் அதிபூதம் அசுவினி தேவதைகள் அதிதெய்வம்

(வாக்கு அத்தியாத்மம்) பேசுகிறது அதிபூதம் அக்கினி அதிதெய்வம் (பாதம் அத்தியாத்மம்) கமனம் அதிபூதம் உபேந்திரன் அதிதெய்வம் (அஸ்தம் அத்தியாத்மம்) தானம் அதிபூதம் இந்திரன் அதிதெய்வம் (குய்யம் அத்தியாத்மம்) ஆனந்தம் அதிபூதம் பிரசாபதி அதிதெய்வம் (பாயுரு அத்தியாத்மம்) விசர்க்கம் அதிபூதம் மிருத்துவு அதிதெய்வம் (மனசு அத்தியாத்மம்) சங்கற்பம் அதிபூதம் சந்திரன் அதிதெய்வம் (புத்தி அத்தியாத்மம்) நிச்சயம் அதிபூதம் சதுர்முகன் அதிதெய்வம் (சித்த அத்தியாத்மம்) ஆலோசனை அதிபூதம்

தேகேந்திராதிகள் ஆதியந்தசகிதம் ஆத்மா ஆதியந்தரகிதம் தேகேந்திராதிகள் சாதநியவிகாரி சுகதுக்கசகிதம் ஆத்மாசாத்நிய விகாரதிப்சுகதபேதரகிதம் தேகேந்திராதிகள்காரியம ஆத்மாகாரணம் தேகேந்திராதிகள் திரிகுணசகிதம் ஆத்மாநிர்க்குணம் இந்தப்பிரகாரம தேகாதிபிரபஞ்சத்துக்கும் பிரமத்துக்கும விலக்ஷணம் நன்ருய்விசாரித்து அந்தபிரமத்தை ஆத்மாவேயாமென்று யாரறிகிருர்களோ அவர்களே ஜீவன்முக்தர்களென்று வேதாந்தசித்தாந்தம

சப்தவிதசைதன்னியம்.

சுத்தசைதன்னியமென்றும் ஈஸ்வரசைதன்னியமென்றும் சீவசைதன்னியமென்றும் பிரமாத்ருசைதன்னியமென்று பிரமாணசைதன்னியமென்றும் பிரமேயசைதன்னியமென்றும் பலசைதன்னியமென்று இப்படிக்கு விவகாரத்தில் சைதன்னியமே ஏழுவிதமாய்ச் சொல்லப்படும் இவ்வேழுவிதத்துக்குத் தேகங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

மாயையொடுகூடாத சைதன்னியம் சுத்தசைதன்னியமென்றுபெயர் அம்மாயையோடுகூடின சைதன்னியம் ஈஸ்வரசைதன்னியமாகும் அவித்தையோடு கூடின சைதன்னியம் சீவசைதன்னியமாம் அந்தக்கரண

ஞானமாவது துவைதமாகிய ஆத்மாவை அத்வைதமாக வறிகிறதேயாகும அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவை பரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும அசங்கத்துவமாகிய ஆத்மாவை அசங்கத்துவமாக வறிகிறதேயாம அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவை அகர்த்தாவாக வறிகிறதேயாம அபோகதாவாகிய ஆத்மாவை அபோகதாவாக அறிகிறதேயாம இந்தப்பிரகாரம விசாரித்து சரீரத்தினைய விலட்சணராய் பஞ்சகோச வேதாருத்தராய் அவைத்தாதினைய சாட்சியாகிய அதலைவதா ஆனந்தபரிபூரண ஆத்மாவேதான்றறிகிறதேயாம்.

தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவுக்கும்

இலட்சணத்துவம்

தேகேந்திராதிகள் அனித்தியம் ஆத்மா நித்தியம்-தேகேந்திராதிகள் அசுத்த ஆத்மா, சத்தஸ்வரூபம்-தேகேந்திராதிகள் கடரூபம் ஆத்மாபோதஸ்வரூபம்-தேகேந்திராதிகள் துக்கரூபம் ஆத்மாசுகசொரூபம்-தேகேந்திராதிகள் திரவ்டா ஆத்மா அம்ரவ்டா-தேகேந்திராதிகள் விகாரம்-ஆத்மா, நிர்விகாரம், தேகேந்திராதிகள் பரிச்சின்னம் ஆத்மா அபரிச்சுன்னம்-தேகேந்திராதிகள் சுவபேக்ஷாபிரகாசம் ஆத்மா நிரபேக்ஷாபிரகாசம் - தேகேந்திராதிகள் ஆதேயம் ஆத்மா ஆதாரம்-தேகேந்திராதிகள் சர்வைவம் ஆத்மா நிர்வைவம்-தேகேந்திராதிகள் பிரகாசம் ஆத்மா சுயம்பிரகாசம்

ஞலே ஞானிகளுடைய வியாபாரமும் நாநாவிதமாயிருக்கும்.

விவேகியானபேர்கள் தங்களுடைய வியாபாரங்களைப்பார்த்து சாஸ்திரத்தின்படி சொல்லுகிறது இவர்களுடைய வியாபாரத்தின்படியிருக்கிறதென்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை அவரவர்கள் காமவசத்தினாலே நாநாவித வியாபாரத்தோடு கூடியிருந்தாலும் ஞானமும் ஞானத்தாலாகும் பலமானமுக்தியுமும் சமானமென்று வேதாந்தசாஸ்திர சித்தாந்தம்.

ஞானம் அஞ்ஞானத்தினுடைய விவரம்.

அஞ்ஞானமாவது தன்னையதார்த்தமா யறியாதது ஞானமாவது தன்னையதார்த்தமாயறிந்தது மேலும அஞ்ஞானமாவது தன்னை சரீராதி அவயவாகாரமாகிய தேகமாக வறிந்ததேயாகும ஞானமாவது தன்னைப் பிரமஸ்வரூபமாக வறிந்ததேயாம.

அஞ்ஞானமாவது அத்வைதமாகிய ஆத்மாவை த்விதமாக வறிந்ததேயாகும் அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவைபரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும் அசங்கமாகிய ஆத்மாவைச் சங்கமாக வறிகிறதேயாகும் அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாக வறிகிறதேயாகும் அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவை போக்தாவாக வறிகிறதே அஞ்ஞானம்.

மோட்சத்தை யடைவதற்கு இந்த மூன்றும் பிரதானமாய் வேண்டியதோவெனில் சாதனங்களோ அபேட்சிக்காமலே பிரத்தியட்சமாய் மோட்சத்தை அடைகிறபடியினால் ஞானமொன்றே பிரதானம்.

வைராக்கிய உபாதி யிரண்டும் பூரணமா யிருந்தாலும் ஞானமில்லாவிட்டால் மோட்சமில்லை.

இவ்விரண்டும் ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கும் இந்த மூன்றும் ஒரு புருஷனிடத்திலிருக்குமேயானால் மாத்திரம் பலம் ஒவ்வொரு புருஷனிடத்தில் கர்ம வசத்தினாலே ஒவ்வொன்றுமில்லாதிருக்கும் எந்தப் புருஷனுக்கு வைராக்கியமும் உபாதியும் பூர்ணமாயிருந்தும் ஞானம் ஒன்றுமாத்திரம் இல்லாவிடில் அவனுக்கு மோட்சமில்லை எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கிய உபாதியில்லாமல் ஞானமாத்திரம் பூரணமாயிருந்தால் அவனுக்கு மோட்சமே சித்தம்

ஆனால் வைராக்கிய உபாதிவியர்த்தமாய்ப் போகுமோவென்றால் போகாது இவ்விரண்டும் தமசாளடியால் புண்ணியலோகப் பிராப்தி சிக்கும் இதனாலே ஞானத்துக்குப் பிரயோசனமென்னவென்றால் இந்த வைராக்கிய உபாதியிரண்டுமில்லாவிட்டால் பிரத்தியக்ஷத்துக்குப் போகாது பிராரத்வ கர்ம நாசுவிதமானபடி

பஞ்சீகரண

இயமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகம் ஏதுசித்த நிரோதம் ஸவரூபம் சாவவிகார நாசமேகாரியம சாக்கிரதநிலே காடாமதகார சுழுத்திபைப்போல் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை மறந்திருப்பதே அ[illegible]பவம்

ஞானத்துக்கு [illegible] மனன நிதித்யாசனம ஏது இந்தசிரவணத்திலே [illegible]காந்திராதி பிரபஞ்சத்தையும ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகுத்து அந்த அத்வைத பிரத்யேகாத்தம ஸ்வரூபமே தானென்று இந்தத் தேகேந்திரியாதி பிரபஞ்சந்தானல்ல

இத்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றப்பட்டபோதும் காலத்திரையத்திலும் இல்லையென்று புத்தியில் திருஷ்டி நிச்சயம் வருகிறதே [illegible]யத்துக்கு ஸ்வரூபம் மறுபடியும் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபமான தேகாந்திரியாதிகள் தானென்றுவராம லிருப்பதேகாரியம்.

அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகேந்திராதி
னென்று [illegible]ர்த்தமாம நிச்ச[illegible]
த புத்தி யெவ்வள[illegible]
ப[illegible]

வேதாந்த சித்தாந்தம்

க்ஷேத்திரிக்கன் உதிதெய்வ
அபிமானம அதிட்டதம இரநி
அதியாதமா) விசாரம அதி
வம இதுகளெல்லாங்கூடி ச
தி அவஸ்தைகளாயின இவை
யங்களென்றும பெயர் பெறத
(சூ)ச் சாட்சியாய் நித்தியமாய்
ஸ்வரூபமான ஆதமாதானென்
அவாகளே சிவனமுத்தாகளென்
று சொல்லுகின்றது

வைராக்கியவுபாதி(

வைராக்கிய உபாதிபோதத்
சாரியம அவைதிபலம நிரூபிக்கிறே,

இவைராக்கியததுக்குச் ௨
டீ எது அந்தவிஷய
ங்களே ப